

με νοητική καθυστέρηση την ευκαιρία για δραστηριότητες ανάλογες μ' αυτές που έχουν οι άλλοι νέοι της ηλικίας τους.

»Αρχικά ξεκίνησε ως προετοιμασία όπου όλοι ένοικοι πέρασαν από το διαμέρισμα για να εξοικειωθούν με τον χώρο και ταυτόχρονα να εκπαιδευτούν σε όλες τις δεξιότητες και κυρίως σε δεξιότητες ατομικής υγιεινής.

»Για να θελήσουν οι νέοι να έρθουν σε ένα διαμέρισμα, πρέπει να τους κάνουν ένα δελεαστικό «πακέτο». Για να κάνουν το διαμέρισμα ελκυστικό, πρέπει να κάνουν πράγματα που δεν κάνουν με τους γονείς τους».

Το διαμέρισμα των ανδρών

Όταν επισκεφτήκαμε το διαμέρισμα των αντρών, μας υποδέχθηκαν μαζί με την κ. Βόβουρα, οι δύο ένοικοι, 40 και 42 ετών. Και οι δυο τους ήταν ευγενικοί, φιλόξενοι και μας περιέγραψαν πώς περνούν τη μέρα τους στο διαμέρισμα.

«Στις 2.30 μ.μ. γυρίζουμε από τη δουλειά στο ΚΔΑΠ και τρώμε το φαγητό που έχουμε μαγειρέψει από την

προηγούμενη μέρα. Στις 5.30 έως τις 8.30 μ.μ. πηγαίνουμε στο Δημοτικό Γυμναστήριο του Δήμου Σαλαμίνας και κάνουμε ασκήσεις, χορό και παίζουμε μπάσκετ. Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή κάνουμε μπάνιο και πλένουμε ρούχα. Την Πέμπτη γράφουμε το πρόγραμμα φαγητού και διαλέγουμε όποιο φαγητό μας αρέσει. Πλένουμε το σπίτι, το μπάνιο, πλένουμε πιάτα, πετάμε τα σκουπίδια, ψωνίζουμε από το σούπερ μάρκετ. Την Παρασκευή πηγαίνουμε ταβέρνα ή σινεμά με την κυρία Μένου. Μένουμε πέντε μέρες και το Σάββατο το πρωί φεύγουμε».

Η επιλογή των ενοίκων σύμφωνα με την κ. Βόβουρα έγινε με κριτήρια το επίπεδο των δεξιοτήτων, την επιθυμία να μείνουν στο διαμέρισμα αλλά και την επιθυμία συμφωνία των γονιών τους. «Στην αρχή έμεναν στο διαμέρισμα μόνο τα μεσημέρια και μέχρι το τέλος της χρονιάς καταφέραμε να κάνουν μία διανυκτέρευση εβδομάδα. Ήταν πολύ δύσκολο και για τις εκπαιδευτές και για τους ίδιους τους νέους. Είχαμε μια καλή συνεργασία με τους γονείς, οι οποίοι μας έδωσαν πληροφορίες για τις συνήθειες του ύπνου και του φαγητού. Αργότερα

Ναι αλλάζει η στάση
του κόσμου απέναντι
στην αναπηρία

ΚΕΙΜΕΝΟ
Δημήτρης Σιδεράς

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
Σοφία Τολικά

Ο χορός του μηχανικού

Κάλυμνος. Ένα νησί με πλούσια ναυτική παράδοση ταυτισμένο με την σπογγαλιεία. Η σπογγαλιεία, εκτός από τον πλούτο που άφησε στο νησί, άφησε και απώλεια.

Απώλεια που δεν πολυσυζητιέται, γιατί ανήκει οριστικά στο παρελθόν, καθώς είχε να κάνει με τη γνώση των κανόνων αποσυμπίεσης, όσων βουτούσαν με το σκάφανδρο, το αποκαλούμενο στα καλύμνικα «μηχανή» που προκαλούσε τη νόσο των δυτών.

Εκείνη την εποχή των μεγάλων απωλειών έρχεται να μας θυμίσει ένας ιδιαίτερος χορός, ο χορός του μηχανικού.

Μια χορογραφία της σωματικής αναπηρίας

Τον χορό του μηχανικού εμπνεύστηκε περί τα τέλη της δεκαετίας του '50 ο καθηγητής σωματικής αγωγής Θεόδωρος

Και τότε, μέσα στη μέθεξη της μουσικής και των ανθρώπων, πατάει τα βήματά του σταθερά, στυλώνει το σώμα του και σχεδόν χορεύει, νικώντας στιγμιαία την αναπηρία του... Μετά πάλι, πέφτει κάτω.

Η χορογραφία της υπέρβασης της αναπηρίας μέσα από την κοινωνική αλληλεγγύη

υπάρχει ως ανόητη που δεν κατανοεί την κατάσταση,
 η ανεύθυνη που παίρνει τέτοιο ρίσκο.
 Η σύγχρονη ιατρική έκανε το καθήκον της: παρείχε στους
 γονείς τη γνώση, τους έδωσε το δικαίωμα να αποφασί-
 σουν. Έχουν την ελευθερία της επιλογής, σωστά; Όμως,
 ποιος ορίζει τι είναι ελευθερία;
 Η αλήθεια, ποιανού η ελευθερία;
 Η μητέρας που το φιλοξενεί στο σώμα της;
 Του πατέρα που θα υποστεί την όποια απόφαση λάβει
 η μητέρα; Του αγέννητου παιδιού και του
 δικαϊωμάτος του για τη ζωή;

Του μελλοντικού (αγέννητου) ανθρώπου, ο οποίος προ-
 ορίζεται να ζήσει μια ζωή με αναπηρία;
 Ποιος είπε ότι η ελευθερία είναι εύκολη; Η ελεύθερη
 βούληση είναι βαρύ φορτίο!
 Μη με ρωτήσετε αν έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύ-
 τερα!

Ο καθένας ας δώσει το τέλος που ονειρεύεται!
 Καληνύχτα και όνειρα γλυκά!

Το «παραμύθι» αυτό είναι βασισμένο σε αληθινά γεγονότα.

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΔΔΥ

ΚΩ

© Σοφία Τολίκα

την ταινία, πράγμα το οποίο έγινε σε άλλη εκδήλωση στο πολιτιστικό κέντρο Πυλίου Κω, όπου φυσικά ακολούθησε γόνιμη συζήτηση με βάση τα παραπάνω ερωτήματα.

Το χρονικό μιας συνεργασίας

Μια άλλη εξωστρεφής δράση της υπηρεσίας, άξια αναφοράς, είναι η ομάδα εκπαιδευτικών που δημιουργήθηκε στο Δημοτικό Σχολείο της Αντιμάχειας. Πιο αναλυτικά. Τον πρώτο χρόνο λειτουργίας της υπηρεσίας είχα την τύχη να συναντηθώ με νέα παιδιά που έχουν ικανότητες, όρεξη για δουλειά και πάνω από όλα είναι καλοί χαρακτήρες. Δεν αργήσαμε να γίνουμε μια καλή ομάδα με όλη τη

σημασία της λέξης. Η δημοκρατική λειτουργία, η συλλογικότητα, η συναπόφαση και συνευθύνη ήταν αρχές και αξίες που προσπαθήσαμε να υπηρετήσουμε.

Ένα τέτοιο κλίμα, σε μια τέτοια δημόσια υπηρεσία, σου δίνει τη δυνατότητα να σκέφτεσαι το κάτι παραπάνω από τις διαγνώσεις, που βεβαίως μας απασχολούν διαρκώς και εξαιτίας πολλών περιπτώσεων που περιμένουν. Η πρόταση του Δημοτικού Σχολείου Αντιμάχειας για συνάντηση και ανταλλαγή απόψεων ανάμεσα στο προσωπικό του ΚΕΔΔΥ και στο προσωπικό του σχολείου, ήταν μιας πρώτης τάξης ευκαιρία, μιας και οι συνθήκες ήταν πολύ καλές. Η άριστη, φιλική και η αμοιβαίας εκτίμησης σχέση